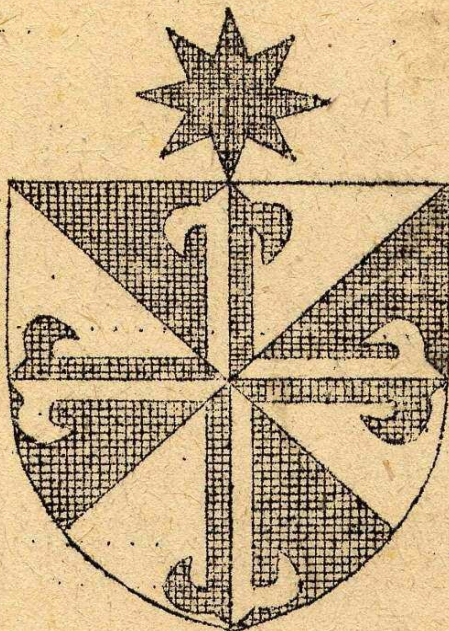

B I U L E T Y N

III. ZAKONU ŚW. DOMINIKA

W POLSCE

1 9 4 9

-&&& 1 9 4 9 / &&&-

WSZYSTKIM PLACÓWKOM TERCJARSKIM
I WSZYSTKIM CZŁONKOM III.ZAKONU

przesyłamy z N o w y m R o k i e m serdeczne życzenia.

Niech biały szkaplerz, który nosimy, odda nas w tym roku bez zastrzeżeń na służbę Boga, który przewidział w odwiecznej Miłości, cokolwiek ma nas spotkać, a z mądrością i mocą wykona w czasie.

Całkowitego pokoju, ustawicznego wesela ducha, wierności łasce, co pobudza nas do walki o Prawdę w sobie i dookoła siebie -pełni życia dominikańskiego według myśli Świętego naszego Ojca

pragnie dla Was

O. PROMOTOR

-o-o-O-o-o-

ZAKON LUDZI ŚWIECKICH

"Tercjarze to wierni, którzy starają się dążyć do doskonałości chrześcijańskiej w sposób właściwy życiu świeckiemu, pod kierunkiem zakonu i w jego duchu, postępując według reguł zatwierdzonych przez Stolicę św."/K.702/.

Tercjarstwo zatem to nie innego, jeno zakon ludzi świeckich, ludzi żyjących w świecie. Połączenie tych dwu pojęć : zakon i życie świeckie-zdaje się być jakąś nieżyciową pomyłką. Spróbujmy przeto rozważyć, co jest istotą życia zakonnego i jak je można i trzeba realizować także w życiu świeckim.

Podstawową prawdą naszego życia jest : B ó g stworzył nas dla siebie. I stąd celem naszego życia jest Bóg Sam, a zadaniem naszym w każdym dniu w każdej chwili jest dą ż e n i e d o B o g a, czyli poprostu doskonałość chrześcijańska.

=====

Doskonałość, to pewnego rodzaju pełnia, to stan w którym nie ma braków. Pełnią człowieczeństwa jest zaspokojenie głodu Boga, który każdy z nas bardziej lub mniej świadomie w sobie odczuwa. Uzyskujemy przeto pełnię ludzkiego życia przez osobiste, najściślej związaną wewnętrzną z Bogiem.

To co łączy nas z Bogiem - to miłość. I dlatego największym przykazaniem, jakie nam Chrystus zostawił jest przykazanie miłości Boga ze wszystkiego serca, ze wszystkiej duszy i ze wszystkich sił, czyli całym sobą. Miłość, obejmująca wszystkie nasze władze, całe nasze jestestwo człowiecze jest tym, co nas zbliża, co nas jednoczy, co nas oddaje Bogu niepodzielnie.

I nie czym innym jest zakon i życie zakonne jak świadomy zobowiązaniem się dążenia do celu ostatecznego i realizowania tej miłości Bożej w każdej chwili życia każdą myślą i każdym czynem. Tym tylko różni się zakonnik od człowieka świeckiego, że cel ostateczny - Boga ma zawsze przed oczyma i dąży do osiągnięcia go oddając Bogu całą swą istotę, swoje "ja" poprzez śluby zakonne. Treścią ich to oddanie, a raczej ustawiczne oddawanie siebie, swego "ja" Bogu.

Stan zakonny to stan, do którego wchodzi się przez świadome zobowiązanie, dane Bogu, życia w Miłości, z Miłości i przez Miłość. Zakonnik, w ścisłym tego słowa znaczeniu, składa uroczyste zobowiązanie życia w Miłości, przez ślub; tercjarz przez swą profesję składa Bogu przyrzeczenie życia w Miłości, daje, jak pięknie określił O. Joret O.P., Bogu słowo honoru. Różnica jest tylko formalna: zobowiązanie - przyrzeczenie. Treść, przedmiot jest jeden - pełna miłości służba Boża. A im wierniejsza im większa miłość czy tu, czy tam, tam większa doskonałość, tam większa świętość. A świętość - tylko miłością się mierzy.

S. Maria-Franciszka
Kraków

" We wszystko obfitują domy nasze,
gdy służba Boża jest we czci "

/Pius V/